

Sygn. akt VW 3534/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 października 2015 r.

Sąd Rejonowy dla m. st. Warszawy w Warszawie V Wydział Karny

w składzie:

Przewodniczący SSR Klaudia Milek

Protokolant: Beata Lechowicz

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 22 października 2015 r. sprawy, przeciwko M. P. s. A. i C. z domu S. ur. (...) w W. oskarżonego o to że:

w dniu 22 kwietnia 2015r. w Urzędzie Celnym (...) (...) w W. nie zgłosił w sposób zgodny z obowiązującymi przepisami do odprawy celnej przywiezionego z Egiptu na obszar celny Wspólnoty ponad dopuszczalną dla podróżnych normę towaru w postaci 3.000 szt. (150 paczek) papierosów bez polskich znaków akcyzy różnych marek, czym naraził na uszczuplenie należność celną w wysokości 125,- PLN, podatek akcyzowy w wysokości 2.437,- PLN oraz podatek VAT w wysokości 639,- PLN, to jest o wykroczenie skarbowe określone w art. 86 § 1 i § 4 w zb. z art. 63 § 2 i § 7 w zb. z art. 54 § 1 i § 3 w zw. z art. 7 § 1 Kodeksu karnego skarbowego.

orzeka

I. Oskarżonego M. P. uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i za to na podstawie art. 86 par 1 i 4 kks w zw z art. 7 par 2 kks wymierza karę grzywny w wysokości 2000 (dwa tysiące) złotych.

II. Na podstawie art. 29 pkt 1 kks w zw z art. 31 par 6 kks orzeka przepadek przez zniszczenie na rzecz Skarbu Państwa dowodów rzeczowych w postaci 150 paczek papierosów bez polskich znaków akcyzy przechowywanych w magazynie depozytowym Urzędu Celnego (...) (...) w W. pod pozycją księgi magazynowej (...)/

III. Zasądza od Skarbu Państwa na rzecz Kancelarii Adwokackiej adw. R. L. kwotę 360 (trzysta sześćdziesiąt) złotych powiększoną o stawkę podatku VAT tytułem obrony z urzędu.

IV. Zwalnia oskarżonego od opłaty , koszty postępowania przejmuje na rachunek Skarbu Państwa.

Sygn. akt V W 3845/14

UZASADNIENIE

Na podstawie materiału dowodowego zgromadzonego i ujawnionego w toku rozprawy głównej, Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 22 kwietnia 2015 r. około godziny 4:00 funkcjonariusz Urzędu Celnego (...) (...) w W. R. K., pełniąc służbę na stanowisku kontroli osób i towarów w strefie przylotów, skierował do kontroli celnej z korytarza „zielonej linii – nic do zgłoszenia” podróżnego M. P., który przyleciał z Egiptu rejssem (...).

W wyniku przeprowadzonej kontroli dwóch sztuk bagażu podręcznego ujawniono niezgłoszony, ponad dopuszczalną normę, do odprawy celnej towar w postaci 800 sztuk papierosów marki (...) o wartości 58 złotych oraz 2200 sztuk papierosów marki (...) o wartości 159 złotych. W wyniku działań M. P. Skarb Państwa został narażony na uszczuplenie

należności celnej w wysokości 125 złotych, podatku akcyzowego w wysokości 2.437 złotych oraz podatku od towarów i usług w wysokości 639 złotych.

M. P. w latach 2007-2015 wielokrotnie poróżował do Egiptu, Maroko i Turcji.

dowód : częściowo wyjaśnienia oskarżonego – k. 10-11, 76, zeznania świadka R. K. – k. 24, 76, notatka urzędowa – k. 1, kalkulator taryfowy – k. 2, protokół zatrzymania rzeczy – k. 3-4, pokwitowanie – k. 5, protokół oględzin rzeczy – k. 6-7, kserokopia paszportu – k. 13-19,

M. P. ma 40 lat. Z zawodu jest blacharzem-lakiernikiem. Obecnie jest bezrobotny. Jest osobą niepełnosprawną w stopniu umiarkowanym. Ma 13-letnie niepełnosprawne dziecko na utrzymaniu. Jego dochody to zasiłek pielęgnacyjny na dziecko w kwocie 1200 zł oraz alimenty – 600 zł. Nie posiada majątku. Nie był leczony psychiatrycznie ani odwykowo. Nie był karany.

dowód : wyjaśnienia oskarżonego – k. 10-11, 75, informacja z K. – k. 21, wniosek – k. 32, orzeczenie – k. 36

Oskarżony M. P. przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Na etapie postępowania przygotowawczego oskarżony wyjaśnił, że nie był świadomy, ile papierosów można wwieźć do Polski. (k. 10-12) W oświadczeniu złożonym do protokołu zatrzymania rzeczy, oskarżony wskazał, że papierosy zostały zakupione w strefie bezcłowej w Egipcie. (k. 3)

Na rozprawie oskarżony wyjaśnił, że podróżował do Egiptu tylko na wakacje, co roku w ciągu trzech lat trzy razy i zawsze korzystał z przejścia w (...). Ponadto wskazał, że nie zapoznał się z zasadami przewożenia wyrobów akcyzowych (k. 76)

Sąd zważył, co następuje:

Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego jedynie w części, w której przyznał, że przewoził papierosy zakupione w Egipcie. W tej części wyjaśnienia oskarżonego znajdują potwierdzenie w pozostałym materiale dowodowym zebranym w sprawie. Niewiarygodne były natomiast twierdzenia oskarżonego, że podróżował do Egiptu jedynie na wakacje oraz, że nie był świadomy ograniczeń w przywozie papierosów do Polski. Wyjaśnienia te w obliczu niewątpliwych ustaleń, że oskarżony, w ciągu ostatnich siedmiu lat, wielokrotnie podróżował drogą lotniczą do państw takich jak Egipt, Maroko czy Turcja, są sprzeczne z logiką i zasadami doświadczenia życiowego oraz mają na celu jedynie uniknięcie odpowiedzialności karnej. Ponadto, oceniając depozycje oskarżonego, Sąd miał na uwadze także dowody rzeczowe zatrzymane w sprawie, obejmujące papierosy w ilości, która znacznie przekracza normy uprawniające do zwolnienia z należności celnych przywozowych.

Sąd uznał za wiarygodne zeznania świadka R. K.. Świadek jest funkcjonariuszem Służby Celnej, który dokonał kontroli bagażu oskarżonego i ujawnił przewożone przez niego towary, które wbrew przepisom nie zostały zgłoszone do odprawy celnej. Zeznania świadka korespondują z resztą materiału dowodowego zebranego w sprawie, w szczególności z dokumentami związanymi z przeprowadzoną kontrolą. Świadek jest osobą obcą dla oskarżonego i brak jest przesłanek, by zasadnie twierdzić, że bezpodstawnie obciąża oskarżonego.

Ustalając stan faktyczny, Sąd oparł się również o dokumenty zgromadzone w sprawie, bowiem ich autentyczność i prawdziwość treści nie budzą wątpliwości oraz nie były kwestionowane przez strony.

Dowodem w sprawie były także zatrzymane przy oskarżonym papierosy różnych marek w ilości 3000 sztuk.

Oskarżony M. P. stanął pod zarzutem tego, że w dniu 22 kwietnia 2015 r. w Urzędzie Celnym(...) (...) w W. nie zgłosił w sposób zgodny z obowiązującymi przepisami do odprawy celnej przywiezionego z Egiptu na obszar celny Wspólnoty ponad dopuszczalną dla podróżnych normę towaru w postaci 3.000 sztuk (150 paczek) papierosów bez polskich znaków akcyzy różnych marek, czy naraził na uszczuplenie należność celną w wysokości 125 złotych, podatek

akcyzowy w wysokości 2.437 złotych oraz podatku VAT w wysokości 639 złotych, tj. wykroczenia z art. 86 § 1 i 4 k.k.s. w zb. z art. 63 § 2 i 7 k.k.s. w zb. z art. 54 § 1 i 3 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s.

W myśl art. 86 § 1 k.k.s. odpowiedzialności karnej podlega ten, kto nie dopełniając ciążącego na nim obowiązku celnego, przywozi z zagranicy lub wywozi za granicę towar bez jego przedstawienia organowi celnemu lub zgłoszenia celnego, przez co naraża należność celną na uszczuplenie. Jeżeli kwota należności celnej narażonej na uszczuplenie nie przekracza ustawowego progu, sprawca powyższego czynu zabronionego podlega karze grzywny za wykroczenie skarbowe.

Przedmiotem ochrony deliktu karnoskarbowego z art. 86 k.k.s. jest mienie Unii Europejskiej i Skarbu Państwa. Forma ochrony art. 86 k.k.s. polega na zabezpieczeniu przed bezprawnym wprowadzaniem na obszar Unii Europejskiej towarów z zagranicy oraz bezprawnym wywozem towarów za granicę. Z uwagi na to, że Rzeczypospolita Polska jest krajem członkowskim Unii Europejskiej, w ramach której utworzono jeden wspólny obszar celny (unie celną), pojęcie przywozu oznacza wprowadzenie towaru na obszar celny Unii. Obecnie obowiązujące Rozporządzenie Rady (EWG) Nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiające Wspólnotowy Kodeks Celny (dalej: (...)) stanowi, że wprowadzenie i wyprowadzenie towaru bez jego przedstawienia organowi celnemu albo bez zgłoszenia celnego (o ile tego wymagają przepisy celne) posiada przymiot nielegalnego wprowadzenia czy wyprowadzenia towarów. Wiąże się z tym powstanie długu celnego w przywozie albo w wywozie, co stanowi realizację znamienia skutku deliktu karnoskarbowego przemytu celnego.

W świetle przepisów (...) można wyodrębnić co najmniej dwa reżimy przedstawiania towarów organom celnym. Pierwszy, w którym towary faktycznie są przedstawiane organom celnym oraz drugi charakteryzujący się tym, że organy celne nie są nawet w żaden sposób informowane o wprowadzanych towarach, gdyż osoba wprowadzająca nie ma obowiązku podejmowania, z własnej inicjatywy, żadnych czynności w związku z wprowadzeniem towarów. W takim przypadku przyjmuje się z mocy prawa, że towary zostały jednak organom celnym przedstawione. (Komentarz do art. 41 WKC, red. W. Morawski, LEX 2007)

Towary zwolnione od należności celnych należą do tej grupy towarów, która podlega opisanej powyżej fikcji przedstawienia organom celnym.

Rozporządzenie Rady (WE) Nr 1186/2009 z dnia 16 listopada 2009 r. ustanawiające wspólnotowy system zwolnień celnych w art. 41 stanowi, że towary znajdujące się w bagażu osobistym podróżnych przyjeżdżających z państw trzecich są zwolnione z należności celnych przywozowych, jeżeli przywożone towary są zwolnione z podatku od wartości dodanej (VAT) na mocy przepisów prawa krajowego przyjętych zgodnie z przepisami dyrektywy Rady 2007/74/WE z dnia 20 grudnia 2007 r. w sprawie zwolnienia towarów przywożonych przez osoby podróżujące z państw trzecich z podatku od wartości dodanej i akcyzy. Na podstawie art. 56 ust. 8 pkt 2 lit. a ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług zwolniony jest od podatku import wyrobów tytoniowych w bagażu osobistym podróżnego w postaci papierosów, jeżeli są przywożone w transporcie lotniczym przez podróżnego, który ukończył 17 lat, w ilości 200 sztuk. Na takich samych zasadach ta sama ilość papierosów jest zwolniona z podatku akcyzowego na podstawie art. 36 ust. 1 pkt 1 lit. a ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym.

Szczegółowe ustalenia dotyczące form zgłoszeń celnych obowiązujące na obszarze Unii reguluje Rozporządzenie Komisji (EWG) Nr 2454/93 z dnia 2 lipca 1993 r. ustanawiające przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny. W myśl art. 233 w zw. z art. 230 litt. a Rozporządzenia Nr 2454/93 odnośnie towarów zwolnionych od należności celnych czynność uważana za zgłoszenie celne może przyjąć formę przejścia pasem zielonym lub "nic do zgłoszenia" w urzędzie celnym, w którym istnieje system dwóch pasów.

Na podstawie art. 54 § 1 k.k.s. odpowiedzialności karnej podlega podatnik, który uchylając się od opodatkowania, nie ujawnia właściwemu organowi przedmiotu lub podstawy opodatkowania lub nie składa deklaracji, przez co

naraża podatek na uszczuplenie. Jeżeli kwota podatku narażonego na uszczuplenie nie przekracza ustawowego progu, sprawca powyższego czynu zabronionego podlega karze grzywny za wykroczenie skarbowe.

Natomiast w myśl art. 63 § 2 k.k.s., odpowiedzialności karnej podlega ten, kto wbrew przepisom ustawy sprowadza na terytorium kraju wyroby akcyzowe bez ich uprzedniego oznaczenia znakami akcyzy. Jeżeli należny podatek akcyzowy nie przekracza ustawowego progu, sprawca podlega karze grzywny za wykroczenie skarbowe.

Na podstawie powyższych rozważań, należy stwierdzić, że oskarżony przywiózł na teren kraju papierosy w ilości, która nie uprawniała go do skorzystania ze zwolnienia od zapłaty cła, podatku od towarów i usług ani podatku akcyzowego. Wobec tego oskarżony był zobowiązany do zgłoszenia organom celnym wwożonego towaru w postaci papierosów celem jego oclenia oraz uiszczenia podatku od towarów i usług oraz podatku akcyzowego.

Poprzez nieujawnienie przywozu 3.000 sztuk papierosów oskarżony naraził na uszczuplenie należność celną w wysokości 125 złotych, podatek od towarów i usług w wysokości 639 złotych i podatek akcyzowy w wysokości 2.437 złotych.

Pojęcie ustawowego progu zostało uregulowane w art. 53 § 3 i 6 k.k.s. Ustawowym progiem jest taka kwota uszczuplonej lub narażonej na uszczuplenie należności publicznoprawnej albo wartość przedmiotu czynu, która nie przekracza pięciokrotnej wysokości minimalnego wynagrodzenia w czasie jego popełnienia. Minimalnym wynagrodzeniem jest wynagrodzenie za pracę ustalone na podstawie ustawy z dnia 10 października 2002 r. o minimalnym wynagrodzeniu za pracę (Dz. U. Nr 200, poz. 1679 ze zm.) (art. 53 § 4 k.k.s.). Na podstawie art. 2 ust. 1 ww. ustawy wysokość minimalnego wynagrodzenia za pracę jest corocznie ustalana przez Radę Dialogu (...). W 2015 roku, zgodnie z § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 11 września 2014 r. w sprawie wysokości minimalnego wynagrodzenia za pracę w 2015 r., wynosi ono 1.750 złotych. Na tej podstawie należało ustalić, iż w 2015 roku ustawowy próg wynosi 8.750 złotych. Mając na uwadze powyższe, kwota podatków i należności narażonych na uszczuplenie w wyniku działania oskarżonego nie przekroczyła ustawowego progu.

Odnosząc się do znamion strony podmiotowej czynu, należy wskazać, że zarzucane oskarżonemu wykroczenie można popełnić tylko umyślnie w obu postaciach zamiaru. W kwestii ustalenia istnienia u oskarżonego zamiaru popełnienia wykroczenia istotny jest fakt, że ciągu ostatnich siedmiu lat kilkanaście razy poróżował drogą lotniczą do państw takich jak Egipt, Turcja czy Maroko. Miał on zatem wiele okazji do zapoznania się z informacjami udostępnianymi na lotniskach w całej Polsce, z których wynikają ograniczenia w przywozie wyrobów akcyzowych oraz innych towarów. Ponadto ogólna świadomość, że nie można dokonywać przywozu z zagranicy dowolnych ilości towarów, w szczególności takich jak alkohol czy papierosy, jest powszechna, zwłaszcza wśród osób, które choć raz przekraczały granicę państwa. Świadczy to o tym, że oskarżony, mając świadomość istnienia pewnych ograniczeń w przywozie papierosów i nie ustalając szczegółowych norm ich dotyczących, co najmniej godził się na to, że swoim zachowaniem doprowadzi do naruszenia norm prawa podatkowego, a w konsekwencji do narażenia na uszczuplenie należności publicznoprawnych.

Mając na uwadze powyższe rozważania, należy uznać, że oskarżony M. P., przechodząc w (...) w W. po przylocie z Egiptu pasem „nic do zgłoszenia”, wiedząc, że posiada 3000 sztuk papierosów, umyślnie naraził na uszczuplenie należność celną w wysokości 125 złotych, podatek akcyzowy w wysokości 2.437 złotych oraz podatek VAT w wysokości 639 złotych.

Sytuacja, gdy sprawca jednym czynem wyczerpuje znamiona określone w kilku przepisach kodeksu karnego skarbowego została uregulowana w art. 7 k.k.s. Przejęto tu tzw. kumulatywny zbieg przepisów ustawy, stwierdzając, że przypisuje się wówczas tylko jedno wykroczenie skarbowe na podstawie wszystkich zbiegających się przepisów, zaś kara jest wymierzana na podstawie przepisu przewidującego karę najsurowszą, a jeżeli zbiegające się przepisy przewidują zagrożenia takie same - na podstawie przepisu, którego znamiona najpełniej charakteryzują czyn sprawcy.

Wobec powyższego należało uznać, że oskarżony M. P. swoim zachowaniem wyczerpał znamiona wykroczenia określonego w art. 86 § 1 i 4 k.k.s. w zb. z art. 63 § 2 i 7 k.k.s. w zb. z art. 54 § 1 i 3 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s.

Nie budzi również wątpliwości wina oskarżonego, który jako osoba dorosła i w pełni poczytalna, zna obowiązujące przepisy prawa i miał pełną możliwość postąpienia zgodnie z ich treścią.

Mając to uwadze, Sąd uznał oskarżonego za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, tj. wykroczenia z art. 86 § 1 i 4 k.k.s. w zb. z art. 63 § 2 i 7 k.k.s. w zb. z art. 54 § 1 i 3 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s.

Przystępując do wymiaru kary Sąd kierował się dyrektywami i okolicznościami określonymi w art. 12 § 2 k.k.s. i art. 13 § 1 k.k.s. Wymierzając oskarżonemu karę grzywny w wysokości 2.000 złotych, Sąd baczyl, by dolegliwość tej kary nie przekraczała stopnia winy i uwzględniała stopień społecznej szkodliwości czynu oraz wziął pod uwagę cele zapobiegawcze i wychowawcze, a także dyrektywę prewencji generalnej w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Mając na uwadze treść art. 53 § 7 k.k.s., Sąd doszedł do wniosku, że stopień społecznej szkodliwości czynu przypisanego oskarżonemu nie jest znaczny. Oskarżony, owszem kilkunastokrotnie przekroczył dopuszczalne normy nieoclonego przywozu towarów akcyzowych na terytorium kraju, jednak wciąż ilość tego towaru nie była znacząca. Ponadto kwota należności narażonych na uszczuplenie była znacznie poniżej ustawowego progu. Orzekając karę grzywny w jej dolnych granicach, Sąd kierował się również trudną sytuacją osobistą, rodzinną i majątkową oskarżonego, który jest osobą bezrobotną i samotnie wychowuje niepełnosprawne dziecko, a zatem wymierzona kara z pewnością będzie dla niego dolegliwa.

Na podstawie art. 49 § 1 i 2 k.k.s. w zw. z art. 29 pkt 1 i 4 k.k.s., Sąd orzekł przepadek przedmiotów pochodzących bezpośrednio z wykroczenia skarbowego w postaci 150 paczek papierosów bez polskich znaków akcyzy przechowywanych w magazynie depozytowym Urzędu Celnego (...) (...) w W. pod pozycją księgi magazynowej (...)/. Posiadanie tych przedmiotów jest zabronione na podstawie przepisów o podatku akcyzowym, a zatem orzeczenie przepadku było na podstawie art. 49 § 1 k.k.s. w zw. z art. 30 § 6 k.k.s. obligatoryjne.

O kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie art. 113 § 1 k.k.s. w zw. z art. 624 § 1 k.p.k. i art. 17 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. z 1983 r. Nr 49, poz. 223 ze zm.). Z uwagi na to, że oskarżony jest osobą bezrobotną oraz niepełnosprawną, a także samotnie wychowuje także niepełnosprawne dziecko, należało zwolnić go od ponoszenia kosztów sądowych w całości.

Z uwagi na udział w postępowaniu obrońcy z urzędu, Sąd orzekł na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy Prawo o adwokaturze w zw. z § 2 ust. 3, § 14 ust. 2 pkt 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu, kwotę 360 złotych, która podlega powiększeniu o stawkę podatku od towarów i usług.

Mając powyższe na względzie orzeczono jak w sentencji.